

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoěń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sěrbske njedzelske łopjeno.

Wudawa ƙo łóždu ƙobotu w Ęsmolerjez kniħiczišczerńi w Budnišinje a je tam sa sctwórtlětnu pschedplatu 40 nr. dostacž.

Invokavit.

Hebr. 4, 14.—16.

My mamy wulkeho wyschischeho měšchnika. Ęe ƙłowom wulki ƙo wyschichi měšchnik noweho ƙluba rosdžěli wot wyschicheho měšchnika stareho ƙluba. Wyschichi měšchnik stareho ƙluba hišcze tón prawý njeje, wopravdžity čłowiski wyschichi měšchnik, kiž móže čerpcjenje měz s tymi, sa kotrychž fastupi. Wulki wyschichi měšchnik, prawý, w kotrymž je Bože ƙłowó móz a žiwjenje, njeje to jenož ƙwojeho hamta, ale tež ƙwojese parichony dla. Jesuř, kotrehož wyschichi měšchnizy pschescžěhachu a morichu, běšče tón prawý, wulki wyschichi měšchnik, pschetož wón běšče ƙyn Boži, wón běšče ƙwjaty, njewomasany, wot hrěšchnikow wotdžěleny, wón je ƙo juntrócž woprował sa hrěchi zplěho ƙwěta a je wyschichi měšchnik wěcznje. Těho my mamy; my wjazy na njeho njeczakamy kaž israelski lud, ale wón je ƙo sjewik. Wón ma móz, nam wěcznu sbóžnosć sdžělicž. Pschetož wón je t njebjekam špik. Wyschichi měšchnizy stareho ƙluba džěchu psches to ƙwjate, so bychu do teho najšwjeczišcheho templa saschli; ale dale njepšchidžěchu, tam w najšwjeczišchim wostachu psches mrócžalku wot hnadneho stola džěleni. Jesuř pak sandže do najšwjeczišcheho njebjekow, so by sa nař psched Bože wobliczo štipik. Wón bu posběhnjeny t njebjekam, so by wschitko napjelnik. A tónle wyschichi měšchnik je Jesuř. Wón je naš Ębónik a pomoznik. Hdnyž pak mamy tajkeho wyschicheho měšchnika, potom sadwělowacž njetrjebamy w bėdženjach.

Jesuř prawý wyschichi měšchnik.

1. Jeho čzemy pónacž;
2. Ƙola njeho mamy ƙwoje wukhowanje.

1. Ęšto rěka Jesuřa pónacž? My jeho pschewodžamy a ƙlyšchimy jeho drohu wuczbu. Wona je wofschewjenje nascheje wutrobny a hwěsda na puczú nascheho žiwjenja. Ęštož je Jesuř prajik, to je nasche heřko, to je wěra nascheje wutrobny. Tak ƙebi našcha wutroba dobywa ƙlody sařlužby Ęhryřtuřkoweje. A hdnyž we wěrie thodžimy pod ichtomom, kiž ƙo na Golgatha t njebjekam posběhowasche, dha tež sacžuwamy móz lichiza, so ƙo posběhujemy t žiwjenju, kotrež jeho pónawa. My dnyrbimy džeržecž twjerdže to pónacže a frucze tym napschecziwo štipicž, kiž čzedža nam je s rukow torhnyčž. Pschetož tajke špytowanja ƙu njelicžne, a našcha wutroba je lohko pschihilena, s jeho ƙlužby čzajneho wuzitka dla čžekacž. A hdnyž ƙo tež w nař sjawne njepšchecželstwo pschecziwo temu Ęnjesej w nař njesběha, tak huřto placzi nam to ƙłowó: Ja wěm twoje škutki, pschetož ty masch mjeno, so ƙy živy, ale ƙy morny. Ƙroschmy wo Ducha Božeho so by nař pošynik, so bychmy ƙo twjerdšcho pónacža Jesuřoweho džerželi, ƙwěrnishi byli w jeho ƙlužbje. My džě mamy tu žiwu nadžiju, so nař mózna ruka Jesuřowa džerži we wschitkich wichorach, haj ƙamo hdnyž nař pucz wjedže psches čžemny doł ƙmjercze.

2. Ƙola njeho mamy ƙwoje wukhowanje. Duž thwatajmy t jeho hnadnemu trónej. Wulki wyschichi měšchnik njeje pschewulki sa nař. My mamy pschistup t njemu jako t hnadnemu stolej. Wjes ƙobucžerpjenja

běchu wyschšchi měšchnizy, pšched kotrymiž Jesuŝ w řudu ŝteješche. Jesuŝ pať ma řobucžerpjenje, wón pľafa na měřto Jerusalema, wón pľafasche pšchi rowje řwonejho pšchecžela Lazaruřa. A tole řobucžerpjenje je wón řobu do njebješ wřať. Wón řnaje nařche řľabosčze, nařche cžerpjenja, pod kotrymiž my řaž jeho wucžomnizy řdychujemy. Duž řtupmy ř jeho řnadnemu trónej. Wón drje je řpytany we wřchitřim řaž my, ale bjes řrěčha. Wón njeje w řanym řpytowanju podležal. řdyž pať mamy řajřeho wyschšcheho měřchniřa, řiž ma řobucžerpjenje ř hubjenny mi a řotrehož řobucžerpjenje ř nami bu řiřchecžehľubřche a nutriřche, řdyž bu řam řpytowany, njeđnyřbjeli řotom wuřhow řytač řřchi trónej řnadny? řnadny trón je měřto modlenja, řóřto, řdžez řo ředženja nařcheje wutrobny řtaja. A tónle řnadny řtol je řhryřtuř, pšchetož řóh je jeho wuřtajiť řa řnadny řtol pšches wěru w jeho řrwi (Řomř. 3, 25). Duž móžemy ř řhrobľosčzu ř jeho trónej pšchistupicž, niž ř wotrocžkowskej řojosčzu, ale w džecžazy ř dowěřenju na řnadu, wot řhryřtuřa nam wřchitřim dořytu. řschistupicž w řokutnej wěrije — řonižny a řesuřej řoddaty, to je řrawy řucž ř řnadze řesuřowej. řchťož řajři řschidžze, namafa řmilnosčž a řnadu, pšchetož ř jeho řoknosčžze řjerjemy řnadu řa řnadu. řhwatajmy ř nje měřneho řorja do wuřhowa řesuřowej řnadny, řo byřmy řo řunu wuřhowali na řóđži pšches řorjo řmjercze ř wěčnej wuřhowanzy wěčneho řnadneho řtola w njebješach. řamjeň.

Njeprawe kubľo.

řrudnje bě w domje, řiřchecžze řrudniřcho we wutrobje řabriřanta řrobřta. Dwaj řyřazaj řrimnow řyřbjesche wón řa něřotre řny řenemu wěřičzelej wupľacžicž, a mějesche řědy řto w řwojej řokľadnizy. řjes řym řo wón řať ředžesche a řospominařche, řo wo jeho řurje řakľapa, a na jeho „nutř“ řastupi řrawny řmiřchř řubasč, řotryž řižom řěta doľho ř nim we wobřhodnym řwajřtu řteješche. Wón mějesche moľ řez řiřchecžze řrudniřchi napohľad řyžľi řrobřt a džesche řrařchiwje:

„řa ř jenej řróřtwu řu. řwoja řona je njeđzele doľho řhora, wřchu řwoju řařľužbu řym řa řapřtu pšchetrjebať, džěľ mojeje řomjazeje nadobny je na wupožčzeřni řastajeny; řa ani řjenjeřka w domje nimam; řeno tónle řóř řiřchecžze mam“, řu wón řotterijny řóř ř dyřřafa wucžezze. „řšym pšchezo řrať a řo řboža nadžijať, ale dořyl řenje ničzo njeřřym; njeřacze mi tón řóř řa řnadniřku wotľupicž?“

řabrikant řiřchřa řubasča wobžarowasche a bě řwóľniwy, jeho řróřtwu dořjelnicž; řať wjele džě řiřchecžze mějesche, řo móžesche tón řóř řapľacžicž. Wón to řčini, ale pšchistaji:

„řak řuřto řym řam řrajiť, řo řu řotterijne řjenjeř řhubjene řjenjeř! Dořycž ničzo njeje, a řamo, řdyž tónle řoređki řad řas řastupi, řha tola nad řajřimi řjenjeřami řane řohnowanje nje wotpocžuje.“

„Wěřno, wěřno“, wotmoľwi řubasč, řako řwoje řjenjeř džakownje pšchija.

Řnjes řrobřt řařo do řwojich řmyřľow řapadze. ř wotřal řyřbjesche řjenjeř řracž, řo moľ řwóľ doľh řapľacžicž? Wón bě řhubřchi řyžľi tón řuž, řotremuž bě řunje wupomřal, pšchetož wón mějesche řjenje řyžľi ničzo, wón mějesche doľh. Dwaj řnyej doľho wón ř řym pšchetrjeba, řo řomoz řytařche, — řodarmo! řsecži džěň řhřaba wón wřchelake řóđne řapjery, řadne řjenjeř, řmóřřaze řary řwojich džecžzi w řromadu a pšchijeře je ř řupjenny řořom do jeneje pšcheměnejne.

„řdyž něřchto wotpľacžu, řměje moľ wěřičzeľ řnano řiřchecžze řcžepľiwosčž“, wón řmyřľesche, wocžakowawřchi, řať wjele řjenjeř dořtanye.

„řřcheju wjele řboža!“ řjekny řyřhle řankwier, řiž bě na řóř a dořycžne řopjeno řohľadnyľ. řasč řóř bu pšched řřjomi řnyemi cžehnyeny a je 18,000 řrimnow dořyl. řa móžu řam ře řjenjeř řnydom wupľacžicž.“

A řriedny řacž móžesche řo řrobřt řrawje dořomnicž, řezachu ře řkote a řapjeryane řjenjeř pšched nim. řechaniřzy wón wřchitřo do řakow řřřa; wón bě něřko řohaty řuž.

řěřche wón to? řě wón to wopřawdžze? řako bu tón řóř cžehnyeny, wón řemu njeřľuřchesche, ale řubasčej. řsměđžijřche wón něřko řeho nje wěđomosčž wužicž a ře řjenjeř wobřhowacž? řnřebě to pšchecžiwmo řóřřim a cžľowřřim řakonjam řřřřowane? A njeběřche tón řuž, řotremuž ře řjenjeř řľuřchachu, řyřřamnyř we wofebitej měrije řotřebny? Wón móžesche řwojej na řmjercž řhorej řonje ř nimi řnano wumřenje, na řóždy řad řať wofřchewjenje pšchijeřč.

Abo njebě to řaž řoži řorř, řo řo řemu řunje něřko w jeho wuľfej nuř řale nje wocžakowana řomoz dořta? řrobřt řo ře řobu ředžesche. Ale řacž drje wón, řwojej řužy řřřnyřchchi, řo modľesche: „řniewjedž řje do řpytowanja“? řa nje wěři.

Wón řobleža. řasajřra bě jeho wěřičzeľ řapľacženy, a řóřny na to wón řez řiřchecžze něřotřnyř druhich řpokoji.

Řubasčowa řona wumřje. řrobřt wřchě řohřjebne řhóřty řapľacži a řubasč nje wjedžijřche řo řemu dořčž džakowacž. Wón řteješche něřko ře řwojimi maľmy džecžimi řam a řořřudži řo, ř řwojej řtarej macžeri do řchřřřesje cžahnyčž, řo by řa jeho dom řastarala; wón řo nadžijesche, řam řez řařľužbu namafačž.

řrobřt běřche řpokojom, řo wón w řrecžľu cžehniřche. řřchetož něřko řmyřľesche řo wón toľa řřonežnyje řwojich řjenjeř wjeřelicž móž. řať doľho řacž wón řubasča pšchezo widžesche, nočnyřche jeho řwěđomnje řjelcžecž, řotrež řemu nje pšchestajnyje „řaduchy, řubjenny řadusche!“ pšchimoľasche. řdyž řudžze řjebany řakľe ř jeho wocžow, řotom řmyřľesche wón řařo měř a řokoj namafačž.

A wón móžesche řať řbožowny byčž. řeho wobřhod řcžezesche, wón řaneho doľha wjazy nje mějesche. Ale njeprawe kubľo njetřje. řbože w řrobřřowym domje wjazy njebyđľesche. Wón řaneho měřa nje mějesche, jeho řona wumřje, jeho řři řcžezjaze džecžzi řez, wón řo do cžafa řeschěđžimi a řestari; řemu bu pšchezo řařniřcho, řo řapľacženje řa jeho cžinjenje řižom něřko nad nim wotpocžowasche.

Duž wón něřko wobřamny, pšcheliřchiwjene řjenjeř wřócžicž. Wón džě bě to řižo řawno řyžň, ale řaniba běřche řemu řužy řwajřala; toľa něřko bě wón řrucze řořřudženy.

řdžze bě řubasč? řrobřt řwóľ řamotny dom řamny a řucžowasche do řchřřřesje. řřonežnyje to měřřno namafa, řdžez bě wón byđľiľ. Ale wón řam wjazy njebě. řo řmjercži řwojeje macžerje běřche wón w řrecžľu cžahnyľ. řřchťo nje wjedžesche řdžze, bě to řižom doľhi cžaf. Duž řo řrobřt ř řymi řjenjeřami, řotrež jeho řaž wofeň řalachu, řařo wřócžzi. řřchezo ř nowa řo wobřonjowasche, toľa wo řubasču ničzo řhonicž njebě.

řrobřt běřche řlemjenny řuž. „řaduchy, řaduchy!“ pšchezo w nim řľincžesche. řo mnohich řěřach řas w řořčezny ředžiwřchi, wón řenu nowinu do řuki wřa. řu řemu nje řabzy řjeno „řubasč“ do wocžow řadze. řchťo ř nim bě? řłowina ře řuchimi řľowami řowjeda, řo je řebi řary džěľacžer ře řchřřřesje we řwinje dla řyřobneje nuř řiwjenje wřať.

řrobřt na řmjercž wobľěđny. Wón nje mějesche řaneho řłowa; w nim řať wóřřje wolařche, niž wjazy: „řadusche!“ — ale: „mordarjo, mordarjo!“

Dwaj řnyej řořđžijřcho řařama nowina ře řuchimi řłowam

f nawjedzenju dawasche, so bu njesnaty muž w lěhu sajaty, kotryž pschezo „padusche! padusche! mordarjo! mordarjo!“ wótsje wolasche a so pschi tym s pjasčomaj bijesche. Seho jako womrótnjeneho spósnachu a bludnizy pschepodachu.

K. A. F.

Džerži twoja kótwiza?

(Hebr. 6, 19.)

A džerži twoja kótwiza
We móžnych wíchorach,
Hdyž nad tobu je nóz a cźma
A hrosa delekach?
Tu žołmy wysche stupaju,
Tam stala sběha so,
Kíž traschi twoju kóždiczku —
A brjoh je daloko!

A džerži twoja kótwiza
We styskach wutrobnych,
Hdyž duscha spróžnej schidle ma,
Čže tyschi śwět a hrěch?
Hdyž mēr a sbože wutrobny
Čži hela rubicž čže,
So čžasto sdychnjesch šamotny
A plakašch žalostnje!

A džerži twoja kótwiza
W tamnej hodžinje,
Hdyž čžuje tyschna wutroba,
So šmjercž čži blisko je?
Hdyž semi rjeknjesch božemje,
Čžo šhubi kóžda móž,
Čžo sfóncži twoje žiwjenje,
A pschińdže dolha nóz?

Haj, wěstu twjerdu kótwizu
Ma nascha kóždiczka:
Tu žiwu sbóžnu nadžiju
Ma milosčž Chrystuša!
Njech wíchor dže najstraschniji,
Čžo žołmy waleja:
Maš wita pschistaw njebjeski
A šwětłosčž bjes kónza!

Jan Waltař.

Knježe, wostaj jón hišče tuto lěto.

Běšče nowe lěto. Ludžo wote mšče džěchu. Duchowny běšče wo njeplódnym figowym šchtomje přědował (Luk. 13, 1—9). Šbóžnik powjeda pschirunanje: Knjes winizy pschińdže a pyta plody wot šchtoma; ale dokelž žančh njenamaka, pschitasa wón, so by so šchtom porubał. Winizar pak prošy: „Knježe, wostaj jón hišče tuto lěto, hačž jón wobkopam a pohnoju.“

Zyrkej běšče, kaž pschezo, nowe lěto bohacže wopytana byla; běchu tu tež tajzy pobyl, kotřiž hewal sa žyle lěto ke mšči nješkodža. Duchowny běšče móžnje přědował wo rjanym pschirunanju, ale tola bě dosečž tajkich wutrobow, pola kotrychž běchu napominaze šłowa nimo čžahnyle, kaž wětsiř nimo wuschow duje.

Dwaj mužej běšchtaj hromadže na jenej ławzy šedžaloj; wonaj tež hromadže wote mšče do wšy dele stupaschtaj. Tón stary běšče s kowańnje, njemóžesche pak wjazy šam to čžežke džělo dokonjecž; wón šwojemu šynej s čžapami kufk popomha, šchtow

móžesche. Tón drugi, mlody čžłowjek, hiščež dołho wo wšy njebě. Wón bydlesche s napschecža kowańnje a běšče šchemz.

Stary pomalu stupasche, na šwój kij so šepjerajo. Wón stonasche a šebi šyls s woczow trějesche. Mlody, rjenje šwoblešany šchemz se špodžiwanjom na njeho hladasche a so jeho woprascha:

„Se waš to přědowanje tať jara huńo?“

Stary kiwasche, a hdyž hróšno džěšchtaj, wón mlodeho pscheprošy, so by jeho juntrócž na wjecžor, hdyž je šwjatof čžinił, wopytačž pschischoł — so čže jemu potom powjedacž, čžeho dla je jeho přědowanje k šylsam huńo.

A tať so sta — na wjecžor pschińdže šchemz. Stary šedžesche w šwojej komorzy šam, — biblija woczinjena psched nim ležesche. Wón šapocža powjedacž:

„Šako mějachmy loni nowe lěto, ja tam we ložu ležach a běch na tu nowu šhorocž čžežko šhoril, kotraž tehdom wokoło šhodžesche. Mlodzi tutu šhorocž lohko pschětrachu — ale mje wona šhětro pschemja. Mějach tajku horzotu, so myšle šhubich. Tehdy mi moje hrěchi kaž hory na šwědomnje padnychu — a mój najwjetšchi hrěch běšče palenz-picže. Šydomdžěšacž lět běch stary a hiščež pschezo wotrocžł hrěcha. W mlódschich lětach drje běšče hiščež hórje bylo — ale ja so tola pschezo hiščež njeběch wostajil, hačž runje běch stary. Mi běšče žalostnje horzo, mi běšče, kaž by mi do wuschow šahrimało: „Nětko je tebi postajene wumrjecž, potom pak to šudženje!“ Ma to běšče mi, kaž bych psched želesny mi durjemj štejal, na kotrychž běšče napišane: „Wěčnosčž“. — Šlapach wo durje, doniž mi poršt nještrawjesche, ale wone so njewoczinihu; nutštach pak bě hlóš šlyšecž: „Porubaj jón! Šydomdžěšacž lět stary a žaneho ploda! Šydomdžěšacž lět a pschezo hiščež palenzowu picžł, pohrubaj jón!“ Duž běšče mi, kaž by so wšcha moja móž šhubila a kaž bych morowy k semi padnył; moje pošlednje šdychowanje pak běšče: „Šmil so! Šmil so!“ Wšchitko woczichny — ja ničžo njemyšlach, ničžo njecžujach. — Šako po šhwili šašo k šebi pschińdžech, šašo hlóš šašlyšach, kiž kaž šady wrotow wěčnosčže šallincža: „Hiščež tuto lěto! hiščež tuto lěto!“ Bóřy po tym šwojej woczichnich. Mojeho šynowa džowczicžka pschi mojim ložu štejesche a so praschesche: „Džědo, budže wam nětko šašo lěpje?“

Ša njemóžach ničžo wotmolwicž, ale so jeno trochu wužmėjo na lube džěčžo pohladnych. Duž mje majlasche a praji: „D džědo, šajti šče wy nětko šašo mlody a rjan, ja čžu to hičž tym druhim wupowjedacž!“ A s tym wona wuběža.

Tehdy buch wumoženy wot šwojeho hrěcha a šym wodacže namakał. A nětko je šašo nowe lěto a ja šym pschezo hiščež živy — ja šym pschihotowany, njech mój kónž dženska abo jutje pschińdže; ja wěm, so móžu šbóžnje wobsamknyčž psches šwojeho lubeho Šbóžnika.

Mlody šchemz běšče s měrom pschipošluchał, a jako staremu dobru nóz praji, tón jemu hiščež tuto šłowo šobu na pucž da: „Štari ludžo dyrbja, mlodzi mōža wumrjecž!“ Šeho dla dyrbjeli wšchitzy šady wrotow wěčnosčže šlyšecž tón hlóš: „Hiščež tuto lěto!“

Šhudny tkalž.

Powjedacžko se šarscheho čžaša. Šodał K. A. F.

W jenej wjeszy, wot drohow a městow wotležanej, bydlesche mlody tkalž, tón bě pobožny a šprawny, ale šhudny. Šeho žona, runje tať šromna a dobročžiwja kaž wón, jemu pschi rjemješle wot ranja hačž do pošdneho wjecžora šwěru pomhasche, a pschi wščem tym njeměšchtaj taj dobray čžłowjekaj hušto njedže dołho ničžo druge k jědži, dylki bėrny a šel; tola wonaj běšchtaj šbožomaj,

došel ž bo lubowaschtaj a měješchtaj dobre šwědomnje. Bóh tón Anjes běšche jimaj tji nadžijepolne džěczi wobradžil, kotrež se wschej starobliwoscju kublaschtaj a t wschemu dobremu napominašchtaj. Šchtóž t nimaj pschindže, šo nad jeju radošcziwej myšlu a lubošcziwym wobkhadom wješešche, a něfotryžtuli w jeju šrijedžijnje rad t bėrnami ša lubo wša, šo by šo na šchešczijanškim rošrěcžowanju mlodeju mandželškej wolkšewicz mohl.

Šunu jedyn rjany lěcžny wječor pschindže t temule tkalzej derje šdrasčeny muž; tón jeho pscheczelniwje postrowi, prajizy: „Njewšmicze ša šlo, šo tak pošdže do Wascheho domu šastupjam. Mam dženska hišcže hacž do W. hicž a nješnaju pucza; nječacže W. šy tak dobry bycz a mje hodžinu daloko pschewodžicz? Šotom mohl drje šo šam dale namacacz; chzu Wam to bohacže šaplacžicz“. Kucže škoczi tkalž se štoła, woblecže šo šwoju wotnošchemu, ale derje wuplatanu šufnju a krocžesche špěšchuje a wješele psched šwojim zušym knjesom do přědka.

Dužy po puczu rošrěcžowaschtaj šo wobaj wo wšchelafich wězach, a tón zušy bė jara pěčny a dowěrliwy. Šako běšche šo škóncžnje žyle šacžmilo, tón nješnaty t dobom šasta, wucžeže pišcžalku t dyšfaka a šahwišda tak móžnje, šo wboheho tkalza po wšchěch štawach šyma pobėhowacz pocža; w tym wofomiku wuwalichu šo něhdže wošmjo abo džebaczšo šylni khadlojo t bliskich šerkow a rošrěcžowachu šo t tym zušym, kiž běšche jich nawjedowat, wo wurubjenju jeneho bliskeho mlhna, kotryž chzychu w šlědowazu nóz wuwješcz. Ša to pschedštaji jim nawjedowat khdého tkalza jako noweho towaršcha, prajizy, šo drje šo wón w tu šhwilu hišcže trochu bojašny bycz šda, šo pať šo to bórny da. Tón nješbožowny muž padže na šwojej koleni a prošesche wo šmilenje; tola jedyn t nich nastaji jemu pištolu na wutrobu a šarjewi: „Pať džesč šobu abo wumrěšech!“ Šotom šapšchijeschtaj jeho dwaj a wlecžeschtaj jeho šobu. Wofoko polnožy dozpicchu našpomnijeny mlhny; tam šo nutšlamachu, a tón khdny tkalž a hišcže jedyn druhi dyrbješchtaj na štraži štacž. Tola ludžo tyčle rubježnikow wušlědžichu. Šu běšche jich mēra polna; nawjedowat rubježnikow, našch tkalž a hišcže něfotši drusy buchu šajeczi, czi drusy cžeknychu.

Mjes tym pocža šo ta wboha žona domach štaracz a šo tyšchicz, jako jejny muž tak dolho wuwosta, a došel ž wón tež najajtra hišcže domoj njewróczi, dha bu jejna tyšchnošcz njewuprajnje wulka; šušodžo wuńdžechu jeho pytač, ale njewidžachu a nješlšchachu ničšo wo tym nješbožownym. Ša wboha žona bė bjestrošchtina a hišcže njewjedžesche, šajku štrašchnu powjescž doštanje. Šched wječorom hacle šhonichu ludžo wo pschedewšatym rubjenštwje w pomjenowanym mlhnje, a t dobom tež, šo je našch tkalž šobu pódla byl, šo je t nawjedowarjom šajaty a na šmjercž a žiwjenje w šastwe šedži. Nětko šo ta wboha wjazy džeržecž njeda; wona pschepoda šwoje džěczi jenej šušodžinje a bėžesche, šchtož móžesche, do mēšta, hdžež jejny muž jaty šedžesche; jejny přeni pucz běšche t šudnikej, kotremuž khd wězy powjedasche, tak daloko hacž jón wjedžische, a prošesche jeho potom na kolenomaj šlecžo, šo by jejneho wboheho nješbožowneho muža wumohl. Ale šudnik, hacž runje ju t wutrobu wobžarowasche, njemóžesche jej pomhacz; pschetož ta wěz mēješche šo šormalnje po šakonju wuwješcz; tola jej wón dowoli, šo šmēdžische jeho wopytowacz.

Njewopišajomny běšche wustup, kotryž nětko šcžehowasche; wobaj mandželškej šamaschtaj ruzy t nješju a wolašchtaj šo t Bohu, jenicškemu wumóžerjej njewinty; potom pytasche tón muž šwoju wbohu žonu šmērowacz, a prošesche ju, šo kucže Boha džeržecž, kiž ju w tutej žalostnej nušy wěšcže njewopuschczi; pschetož jelišo je wón tež wopať cžiniť, došel ž budžische šnano radšcho šmjercž wušwolicž dyrbjať, mēšto teho šo je t rubježnikami šchol, dha tola wšchewědomny Bóh wě, šo je wón jeno šwojeje šwójny dla šmjercži wuńcž chzyl a jeno t lubošcžu t nej šlabny byl, w tej

nadžiji, šo jemu Bóh, kiž jeho njewinu šnaje, wěšcže t jeho nušy wupomha. Šotom šo taj nješbožownaj mandželškej rošžohnowaschtaj, pošyljenaj w dowěrje t šwojemu nješbestemu wótzej, a ta žona šo šašo t šwojim džěcžom wróczi; tola wopyta wona šwojeho mandželškeho hišcže wjazy krocž, a pschi kóžnym šendženju pošyljowaschtaj šo šromadže we wěrje a šhromadnej modlitwje. Ale wšchnošcz bė psches mnohe ša šobu šlědowaze rubjenštwu nušwana, šakonje škrucžicz, a po tutych běšche tež wbohi tkalž šchibjenzu šašlužil, došel ž bėchu jeho t rubježnikami šobu došahnyli. Šchtož pať bė najhóršche, nawjedowat rubježnikow běšche šo se šwojimi towaršchemi šrěczal, šo chzedža teho tkalza na šchibjenzu pschinješcz, nječ khošchtuje, šchtož chze; teho dla bėchu woni mjes šobu psches jene, šchto dyrbjesche kóžny pschi pschepšchowanju dla njeho wuprajicz. Šawjedowat wobkucžesche, šo je šo wón hižo pschi wjazorych rubjenštwach šobu wobdželať, a mjenowasche potom te mēšta, a t tutym wuprajenjom pschindžechu te druge psches jene; jako potom šudnik wšchěch šromadže pschepšchesche, a tón khdny tkalž šwoju njewinu wobkucžesche, dha wjedžichu czi rubježnyž šwoje wuprajenja tak na wěrnošcz podobne šcžinicž, šo žadny dwěl wjazy wšche njewosta; haj, woni móžachu jemu do woczow prajicz, hacž dha šo wón Boha nješoji, šo tole přeje? — Tak džesche to wot jeneho pschepšchjenja t druhemu, a tón wbohi njewinowaty tkalž njemēješche žantych šarěcžnikow, hacž šwoje horze šylšy.

Škóncžnje buchu akty šamnjene a šwawnemu šudej pschepodate; tón na to šymnoškrejnje wušudži: Škalž ma šo najpředny wobwješycz, a potom tež czi drusy, hdyž šu předy wotprawjenje přenjeho šobu wohladali; jeno t tym rošdžělom, šo maju šo jich cžela na kole štamacz. Šako bė krajny wótz tuto wušudjenje pošpať, bu wono jatym wošjemjene a t dobom tež poštajene, šo ma šo to šamo ša tji dny wuwješcz.

(Šchichodnje škóncženje.)

Wšchelake t bliska a t daloka.

— Šwješelaze wopotašmo šahorjenja ša našche šchule šlšchimy t Běšeho Šholmza. Anjes ryčerkubler Julius Groša je tamnišchej šchulškej wošadže 2000 hr. daril t tym poštajenjom, šo ma šo daň t wušnamjenjenju pilnych šchulerjow tež ša napravjenja t štrowotnemu pošyljenju a šawješelenju džěczi nałožicz. Wěšcže je to dobra myšl, šo ša štrowotne rošwitanje džěczi w šwobodnym cžaju poštaracz, wošebje dobra pať ta myšl, našche džěczi psches přamije (wušnamjenjenja) t pilnošczi pohonjowacz. Duž móžemy jenož pschecž, šo bychu drusy po tymle namjecže cžinili; hdyž pať šo to nještawa, by jara derje bylo, hdy bychu šo šajke šchulške přamije je šchulškeje pošladnyž šawjedle. Šschetož hdžež šu, šu šo najlěpsche našhonjenja t nimi cžinile.

— Šak ma šo na ruško-japanškim bitwišcžu, šo šajnje prajicz njeda, došel ž šu powjescže žyle šebi napschecžimo rěczaze. Šak wjele je šnano do přědka prajicz, šo budža Šapanšy na morju dohycz, Šušy pať na kraju. Šajwjetšchi štrach je ša naš w Europje, šo najšerje wójna mjes Šurkowskej a Šolharškej wjazy wotwobrocžicz njeje.

K rozpominanju.

Wo bknjež swoje žadosće; wone su najwjetši njepřeceljto twojeho zboža.

Šklučit ša šacžanškošberške pišmo: **z** = š (zub); **s** = š (syn); **š** = šch (šat); **e** = ž (cworn); **é** = cž (čerń); **č** = cž (črij); **ř** = šch po **p** a **k** (přah, křud), š, šj, šch po **t** (tři, třo, třasé).